

עפ"ג 10693/12/20 - בן יוחאי דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 10693-12-20

בן יוחאי דהן
ע"י ב"כ עו"ד עדן פוליטקין

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס' הנשיא השופט ירון מינטקביץ) מיום
22.10.20 בת"פ 51221-12-19.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בהתפרצות לדירת מגורים. המערער נדון ל - 19 חודשי מאסר בפועל, הופעל במצטבר מאסר מותנה בן 7 חודשים, כך שהמערער ירצה 26 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כן הוטלו 10 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת רכוש מסוג פשע, 5 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת רכוש מסוג עוון, התחייבות עצמית ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 25.11.19, בסמוך לשעה 10:00, הגיע המערער לבניין מגורים בירושלים, הוציא מארון חשמל מפתח של אחת הדירות והתפרץ באמצעותו לדירה. המערער זרע בדירה אי סדר, חיטט בחפציה של בעלת הדירה וגנב מתוכה כסף מזומן ותכשיט.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותרת להקלת בעונש המאסר שהוטל על המערער ולהפחתת גובה הפיצוי שנפסק למתלוננת. נטען, כי יש להעדיף בעניינו של המערער את אינטרס השיקום, והיה על בית משפט קמא להפנותו לבחינת התאמתו להליך שיקומי בהתאם להמלצת שירות המבחן. לעמדת ההגנה, המערער הינו בעל נזקקות טיפולית ממשית וחריפה.

נסיבות חייו הקשות הובילו לניהול אורח חיים עברייני ושולי מגיל צעיר, כשהוא נעדר כל תמיכה שיכולה לסייע לו לצאת ממעגל הפשיעה אליו נקלע. עונשי מאסר שהוטלו על המערער בעבר אך החמירו את מצבו והעמיקו את מעורבותו הפלילית. בעניינו יש לבחור בדרך משקמת, ממנה יוכל לחזור לאורח חיים נורמטיבי, וכך יתממש האינטרס הציבורי שבמניעת רצדיביזם עברייני. אכן, המערער שולב בעבר בהליכים טיפוליים, אך ניסיון כזה נעשה לאחרונה לפני כעשר שנים, בהיות המערער כבן 20, ואילו כיום הוא בוגר יותר, עייף מאורח חיים שולי ועברייני ומעונין לשקם את חייו. עוד נטען, כי אין לראות בהפרה בגינה נעצר המערער מחדש לאחר שהיה משוחרר תקופה משמעותית, ככזו שמקטינה את סיכויי שיקומו, שכן ידוע כי הליך טיפולי יכול שידע עליות ומורדות, והפרה זו אף מדגישה את נזקקותו הטיפולית. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי הפגיעה בערכים המוגנים הנה ברף הבינוני-נמוך, שכן העבירה בוצעה בשעות היום כשאין איש בבית, וזאת לאחר בדיקה מקדימה של המערער, ולכן הסיכוי להתפתחות אירוע אלים היה נמוך ביותר. כמו כן, העבירה בוצעה ללא תחכום ובסופו של יום המערער הורשע בכתב אישום מתוקן שאינו כולל את עבירת הגניבה. ערך החפצים שנגנבו אינו ידוע ויש להניח, לטובת המערער, כי ערכם נמוך. המערער הודה במיוחס לו והביא לחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות, שפורטו בתסקיר שירות המבחן. לבסוף, נטען כי הפעלת העונש המותנה במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בגין העבירה דנן הוביל לעונש מאסר חמור ביותר ובלתי מידתי ביחס לנסיבות המקרה. נטען עוד כי בהעדר הוכחת הנזקים שנגרמו, לא היה מקום לפסוק למתלוננת פיצוי משמעותי כפי שנפסק. הוסף, כי גם שירות המבחן המליץ על טיפול שכן מדובר במי שזקוק לטיפול. המערער אכן הופנה לטיפול, אך באותה עת נפל בין הכיסאות, בין היתר נוכח מגפת הקורונה. לכן העונש צריך להלום את המעשה, והעונש שהוטל בסופו של דבר הוא קיצוני, וחומרתו נובעת מהמתחם שנקבע. כיום המערער משולב במסגרת המאסר בהליך שיקומי.

המשיבה טענה מנגד, שאמנם מדובר בעונש חמור יחסית, אך כאשר מתבוננים במערער ובעברו המכביד, מדובר בעונש מתאים. המערער שוחרר ממאסר ארוך ושב וביצע את המעשה נשוא תיק זה. המערער יכול להשלים את הליך הטיפול במסגרת מאסרו, ואם המערער נמצא בתוכנית - הוא יתוגמל בהתאם.

המערער הוסיף, כי מדובר במאסר ארוך מאוד, קדם לכך מאסר ארוך אחר, לדבריו, הוא רוצה להשתנות, היה בתהליך שיקומי, אך בשל מגפת הקורונה המשך ההליך לא התאפשר, הוא הודה במעשה, עומד להיוולד לו ילד, מאסר ממושך לא יועיל, והוא אינו רוצה לשוב לעולמו הקודם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 30 שנים, רווק. בעברו שש הרשעות בין השנים 2008-2017, הכוללות עבירות רכוש, בגין נדון לעונשי מאסר. את העבירה דנן ביצע מספר חודשים לאחר שחרורו ממאסר הן עבירות אחרות. פורט, כי מגיל צעיר המערער חבר לחברה שולית, רכש דפוסים עבריינים רצידיוויסטים והתמכר לשימוש בסמים, אלוהול והימורים. כמו כן, התקשה להשתלב במסגרות לימודים ותעסוקה וריצה מאסרים רבים. בעניינו של המערער נעשו ניסיונות טיפוליים אשר לא צלחו. ביחס לעבירה דנן, המערער לקח אחריות לביצועה, הסבירה על רקע קשייו הכלכליים והביע חרטה. הוערך כי הוא נוטה לאימפולסיביות וקושי בהפעלת שיקול דעת בעת לחץ. הוערכה מסוכנות גבוהה לביצוע עבירות נוספות ונזקקות לטיפול אינטנסיבי. לאחר לבטים, השירות

המליץ להפנות את הנאשם לראיון בקהילה טיפולית, על מנת לבדוק את התאמתו.

דין

5. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית. התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים והבעת חרטה. במכלול השיקולים לקולה תובא גם תקופת מעצרו של המערער בפיקוח אלקטרוני, בת מספר חודשים, במהלכה לא נרשמו הפרות. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע ועברו הפלילי המכביד, הכולל הרשעות בעבירות רכוש ואלימות רבות, בגין ריצה מאסרים ממושכים ונדון למאסרים מותנים, שלא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב להסתבך בפלילים. על כישלון ההרתעה בעניינו, ניתן גם ללמוד מכך שהוא הפר את מעצר הבית אליו שוחרר בתיק זה, וכן העובדה כי את העבירה דן הוא ביצע חודשים בודדים בלבד לאחר ששוחרר ממאסר ממושך בן 30 חודשים שהושת עליו בגין עבירות דומות, וכשנגדו עומד מאסר מותנה בר הפעלה. בנוסף, שירות המבחן העריך את מסוכנותו של המערער כגבוהה ופירט כי ניסיונות טיפוליים קודמים שנעשו עם המערער כשלו. בנסיבות אלה נדרש עונש מחמיר, ובאשר לשיקומו של המערער, ככל שירצה להשתקם, הוא יוכל לעשות זאת במסגרת מאסרו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא, אף אם אינם קלים, מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"א, 20 אפריל 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער בעצמו וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד